

Sygn. akt II KZ 52/15

POSTANOWIENIE

Dnia 16 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **K. L.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 listopada 2015 r.,
zażalenia skazanego na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu
Apelacyjnego w Łodzi
z dnia 22 września 2015 r., sygn. akt II AKo 147/15,
w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Przewodniczący Wydziału II Sądu Apelacyjnego w Łodzi zarządzeniem z dnia 25 maja 2015 r., sygn. akt II AKo 147/15, odmówił przyjęcia wniosku skazanego K. L. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Kaliszu sygn. akt III Kow [...], wobec bezskutecznego wezwania do uzupełnienia braku formalnego tego pisma w postaci sporządzenia go i podpisania przez adwokata.

Powyższe rozstrzygnięcie zaskarżył zażaleniem sporządzonym osobiście K. L., wskazując na znaczenie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 17 lipca 2013 r. (SK 9/10) dla oceny zasadności odwołania w stosunku do niego warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie skazanego K. L. nie okazało się zasadne, a zawarty w nim wniosek o zakwestionowanie zaskarżonego zarządzenia oraz zajęcie stanowiska wobec przepisów ustawy z dnia 27 września 2013 r. i powołanego wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego – nie zasługiwał na uwzględnienie. Pierwszoplanowe znaczenie na obecnym etapie procedowania ma zagadnienie skutecznego wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania nadzwyczajnego. W niniejszej sprawie taka sytuacja jeszcze nie nastąpiła, skoro nie dokonano czynności procesowej, która uruchamia takie postępowanie. Nie było zatem warunków ani prawnych możliwości wypowiedania się przez Sąd Najwyższy co do istoty problemu, skoro postępowanie jeszcze nie zostało w ogóle zainicjowane.

Podstawy merytoryczne i warunki formalne wznowienia postępowania karnego są określone w ustawie procesowej i ich przestrzeganie jest obowiązkiem wszystkich organów. Jednym z takich wymagań formalnych jest obowiązek sporządzania wniosku o wznowienie postępowania przez adwokata, co w tej sprawie, jak wiadomo, nie nastąpiło. Obrońca wyznaczony z urzędu w celu zbadania sprawy i sporządzenia stosownego wniosku lub opinii o braku podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, przeanalizował akta oraz okoliczności podnoszone przez skazanego i wyraził przekonanie, że nie zawierają one argumentów spełniających ustawowe wymagania sformułowane pod adresem nadzwyczajnego środka zaskarżenia.

W złożonym obecnie zażaleniu skazany K. L. nie wykazał, że zakres udzielonej mu pomocy prawnej był niewłaściwy. Nie ma zatem przesłanek, aby kwestionować wyniki pracy przydzielonego mu adwokata.

Jedynie na marginesie wywodów skarżącego należy natomiast odnotować, że nie znajduje żadnego uzasadnienia przekonanie skazanego, co do tożsamości regulacji zawartych w przepisach art. 75 k.k. oraz art. 160 k.k.w., a w konsekwencji również nie jest trafny pogląd o oddziaływaniu na jego sytuację wyroku Trybunału Konstytucyjnego wskazanego w zażaleniu. Z punktu widzenia normatywnego, instytucje: warunkowego zawieszenia wykonania kary (art. 75 k.k.) oraz warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbywanej kary (art. 160 k.k.w.), są zasadniczo różne i nie ma podstaw do jednakowego traktowania skutków ich odwołania.

Mając to na uwadze postanowiono, jak na wstępie.